

Z ~~Š~~ Školáček

I. ZŠ Zruč n./S. .. 4. číslo .. březen/duben 2009

Škola

Výlet do Anglie
Rozhovor s p. uč. Šrachtovou

Zábava

Básničky a citáty
Vtipy a hádanky
Pohádka o medvídcích
Simpsonovi
Recept

Obecné

Sebepoškozování

Výlet do Anglie

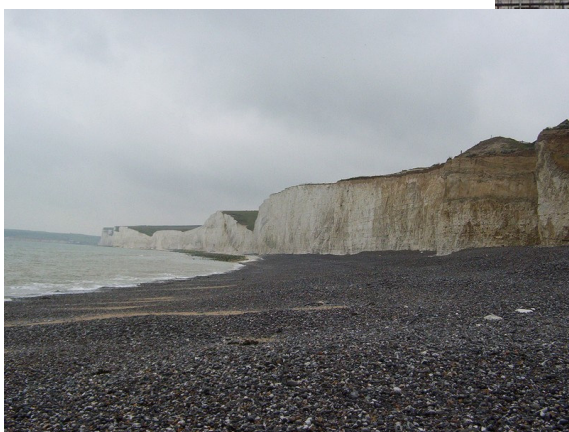
Už dlouho před odjezdem do Anglie jsme se moc těšili. A pak přišel ten den, středa po Velikonocích, a my vyrazili přes Německo, Belgii a Francii do Anglie. Přes Lamanšský průliv jsme se dostali vlakem a ve čtvrtek ráno jsme dojeli do Londýna.

Náš výlet začal v části Greenwich, kde je nultý poledník. Pak jsme se metrem dostali do centra a viděli známé katedrály, most přes řeku Temži Tower Bridge, pevnost Tower a velmi zajímavá byla prohlídka křižníku Belfast. Večer jsme se ubytovali v hotelu F1, a přestože jsme byli velmi unaveni, po večerce jsme si ještě na pokojích povídali o všech našich zážitcích z prvního dne.

Když jsme se druhý den probudili, moc přšelo, ale to nevadilo, byli jsme v Brightonu, v Podmořském centru, podívat se na známých křídových útesech, odkud jsme si přivezli spoustu krásných bílých kamínků. Po celodenním výletu na jižní pobřeží jsme se těšili do postýlek, jenomže ne všichni měli to štěstí. Jeden náš spolužák si nešťastnou náhodou zlomil ruku, a tak tu noc a následující den strávil v pravé anglické nemocnici.

My jsme pak poslední den v Anglii viděli budovy Parlamentu, Big Ben, Buckinghamský palác a projeli jsme se na známém kole London Eye. Večer jsme se stavili v nemocnici, vyzvedli paní učitelku a Jardu a vydali se na cestu domů.

Unaveni, ale plni zážitků jsme se v neděli vrátili domů.

Rozhovor s p. uč. Šrachtovou

Jak dlouho jste na této škole?

Od jejího slavnostního otevření.

Co se od té doby, co tu učíte, změnilo na chování žáků?

Jsou divočejší! Línější, drzejší, ale i chytřejší - např. na počítače.

Co vás bavilo na ZŠ?

Přírodopis a zeměpis.

Dostala jste nějakou poznámku?

Určitě, ale spíš za úkoly.

Sbírala jste něco, když jste byla malá?

Poštovní známky.

Čím jste chtěla být, když jste byla malá?

Chtěla jsem chodit do kravína krmit telata, hrozně jsem tuhle činnost záviděla.

Čím byste chtěla být v budoucnosti?

Kočkou u Šrachtů.

Máte oblíbené zvíře? Jaké?

Kočky – všeho druhu.

Jaký žánr hudby máte nejraději?

Country.

Oblíbené jídlo?

Rajská a knedlíky.

Jaký je váš nejoblíbenější večerníček?

O krtečkovi.

Nejoblíbenější film?

Forest Gump.

Jakou školu jste vystudovala?

Pedagogickou fakultu Hradec Králové.

Co vše učíte za předměty?

Vše na prvním stupni kromě jazyků - plus na druhém stupni výtvarnou výchovu.

Změnila byste něco na škole?

Víc prostoru.

Jaký máte názor na to, že nezvoní?

Ze začátku mi to trochu vadilo, ale zvykla jsem si.

Kde jste všude byla?

Řecko, Chorvatsko, Itálie, Polsko...

Jaké umíte jazyky?

Němčina, ale není to nic moc.

Lucie Kafková a Iveta Linhartová

Básničky a citáty

Ahojky lidi, tak po dlouhé době je tu zase rubrika Básničky a citáty, doufám, že se vám bude líbit, a jestli máte nějaké své básničky nebo citáty, tak je můžete posílat na: LucaHC@seznam.cz.

Láska je...

Láska je když srdce bolí
Láska je když srdce stojí
Láska je smutek i veselí
I když občas zabolí

Konec...

Když už ti nic nevychází
někdo ti tu pořád schází
jestli ti někdo ublížil
V tvoji lásku nevěřil.

Musíš se vzchopit jít dál,
Já vím lehce se mi to povídá
je to ovšem těžké já to znám
Nemůžeš tu jen tak stát!

Někdo kdo tě nechtěl znát
Nechtěl tě mít nikdy rád,
Teď tě srdce bolí,
Když ti láska chybí.

Chci

Chci být touhou tvou,
I srdcem tvým.
Nechci být pouhou tmou,
V nocích bezesných.

Láska

Lásku pozná každý,
Alespoň jednou za život
Je to přesně jasný
nejde tady o jedno.

Láska je tak krásný cit,
Nauč se sním i ty žít,
Je to jemný křehký led
Tak ho nezlom na pohled.

Kdyby lásky nebylo
Hezky by se nežilo,
Tak nauč se s ní žít
A budeš se krásně mít.

Lucie Kafková

Pohádka o dvou nezbedných medvídcích

Žil byl jeden mladý medvídek jménem Zdenda. O kousek dál žil jeho soused - medvídek jménem Jindra. Ani jeden neměl žádného kamaráda. A proto se Zdenda jednoho dne vydal hledat nějaké kamarády. Šel lesem, polem, ale nikoho nenašel ani neviděl. Už byl docela unavený, tak si šel sednout. Málem usnul, ale něco uslyšel. Znělo to čím dál tím blíž. Najednou z křoví vyběhl Jindra s baťohem na zádech. Zdenda se zaradoval, že konečně někoho potkal, Jindra si ke Zdendovi sedl a vyprávěl mu svůj příběh a jak se sem dostal. Začalo to tak, že chtěl poznat nové kamarády, sbalil si a vydal se na cestu a trochu zabloudil a pak se dočista ztratil. „Já také hledám kamarády. Nechceš být můj kamarád?“ Jindra odpověděl: „Ano, chci a moc rád.“ A od té doby jsou to nejlepší kamarádi. Až do dnes.

Lucie Stará, Šárka Říhová

Hlášky ze Simpsonových

Homer: A tys nevěřila, že něco vydělám. Našel jsem dolar, když jsem čekal na autobus.

Marge: Zatímco jsi vydělával ten dolar, přišel jsi o čtyřicet dolarů, že jsi nebyl v práci. Volali a říkali, že jestli se zítra neobjevíš, nemusíš chodit ani v pondělí.

Homer: Jupí! Dlouhej víkend!

Marge: Houmí, copak chceš dědečka až do své smrti igorovat?

Homer: Ovšem že ne, Marge, jenom do jeho smrti.

Skinner: Manželé Simpsonovi, toto je náš školní psychiatr, doktor J. R. Freyer.

Homer: My i bez psychiatra víme, že náš kluk je pitomec.

Homer: Hele, Flandersi, je zbytečný se modlit, už jsem udělal to samý a oba vyhrát nemůžeme.

Marge: Bart má letos trochu lepší známky, ale Líza je na tom hůř!

Homer: Vždycky máme jedno lepší děcko a jedno blbší, proč nejsou obě naše děti dobré?

Marge: Máme tři děti, Homere.

Homer: Marge, pes se mezi děti nepočítá.

Bart: Nejdřív jsem myslel, že si o tom v klidu promluvíme, ale pak jsem prostě ze vzteku urval hlavu panu Králíčkoví!

Líza: Barte, ale to byla přece tvoje hračka!

Bart: Uááá! Pan Králíček! Uaaaa!

Bart: Máme doma dědečka, ten nám zplodil blbečka.

Homer: Šuge fure gehe haba muraa.

Marge: Když chceš mluvit, musíš myslet!

Líza: Dobrý den, můžu dát ten plakát do výlohy?

Apu: Samozřejmě, že můžeš, ty moje lízátko! Jsi zrovna tak sladká, jak to jméno napovídá. ... Nenenenene!!! Hned to sundej! Jako nelegálního přistěhovance by mě ten plakát mohl dostat do průšvihů, že bych mohl lízat lízátko ve vězení!

(Homer proběhne obývánkem nahý.)

Selma (otráveně): To byla moje poslední nitka heterosexuality.

Levák Bob: Sedím za něco, co jsem neudělal. Že prej pokus o vraždu. Co je to za hovadinu? Dává se snad Nobelova cena za pokus o chemii?

Simpsonovi.cz

Z <http://simpsonovi.comics.cz/> Kristýna Viktorová

Sebepoškozování

Sebepoškozováním, neboli automutilací, je souhrnně nazýváno několik metod fyzického ubližování sobě samému. Jedná se o škrábání, řezání, bití sebe samého, popalování (nejčastěji tísání cigaret o části kůže), požívání nebezpečných předmětů (špendlíky, jehly) a další.

Sebepoškozování jednorázové účelové

Jedním typem sebepoškozování je sebepoškozování jednorázové účelové. Už název napovídá, že toto sebepoškozování má za účel dosažení nějakého cíle, např. říznout se na určité místo a dotyčný člověk je pak přijat do nějaké sekty. Nebo ublížení si a tím dotyčný člověk oddálí výkon trestu. Toto sebepoškozování je ale méně rozšířené než to, o kterém se chystám mluvit.

Sebepoškozování dlouhodobé

Mezi nejrizikovější skupiny dlouhodobě se poškozujících patří dívky a mladé ženy, které se v dětství staly obětí sexuálního zneužívání či domácího násilí, nebo jednomu či druhému přihlížely. „Ženy mají totiž již biologicky zakódované sebeobviňování a podvědomě si dávají za vinu i to,“ upozorňuje MuDr. Štěrbová, „pamatuji si na případ teprve čtrnáctileté dívky, která si vypalovala cigaretou na ruce a nohy zvláštní ornamenty, které pro ni znamenaly určitou symboliku. Ruce měla po dvou letech své závislosti na sebepoškozování natolik zjizvené, že již nebylo možné tento stav kosmeticky zvrátit. Dnes je již spokojenou maminkou dvou dětí, ale její ruce vypovídají o těžkém prožívání pubertálního období.“ Sebezraňování se však nevyhýbá ani mužům, v dnešní době metro a gastrosexuálů, kdy již spoustu původně "ženských" rolí přejímají i oni a začínají taktéž i jinak myslet, nejsou výjimkou ti, kteří problémy řeší právě automutilací.

Převzato z http://ladyzone.cz/sebeposkozovani-dalsi-nemoc-z-blahobyty.html#ruzek_141

Mé krvavé a utajené peklo (časopis LuckyStar) – 1. část

Poprvé si své ruce pořezala, když se vrátila z nepovedeného rande. Zjistila, že pohled na sršící krev ji uklidňuje víc než panák vodky.

„Asi nikdy by mě nenapadlo, že budu pravidelně končit s pohmožděninami v nemocnici, že budu schopná pravidelně si rozřezávat předloktí, rozbíhat se hlavou proti betonové zdi...“ tvrdí osmadvacetiletá Natálie. „Jenže asi mám tyhle sklony v sobě zakódované, nebo spíš jsem je získala výchovou. Vlastně hned v první třídě jsem si uvědomila, že jsem jiná než spolužáci. Nikoho jsem neznala, chtěla jsem se vrátit na venkov. Jenže naši mě záměrně poslali k babičce do Prahy, abych dostala nejlepší vzdělání. Asi si mysleli, že na vesnici by mě učili psát husím brkem...“

„Byla jsem zamlklá, snadno jsem se stala třídním otloukánek. Nikdy jsem si nikde nestěžovala, třída by mě označila za donašeče a udělala mi ze života peklo. Babička mi podepisovala jen poznámky a vymýšlela pro mě tresty – dvě hodiny klečat v koutě na hrachu později vylepšila střepy z porcelánu, abych si prý uvědomila, že tutéž bolest způsobují já jí...“

„Nerozuměla jsem tomu, dneska ale vím, že moje babička byla sadistka. A kdyby existovala nějaká linka bezpečí, byla bych pořád na drátě. Takhle jsem všechno snášela. Dokonce i to, když mě babi za trest přivázala na celou neděli k židli, abych ji nerušila. Když jsem se po osmi hodinách počurala, donutila mě v tom sedět přes noc. Druhý den jsem šla do školy jako by nic. Naši nic nezpozorovali, ona se před nimi tvářila jako babička z pohádky, já mlčela. Chvilí poté, co jsem oslavila patnácté narozeniny, zemřela a já najednou zůstala v bytě sama. Začala jsem chodit v Praze na střední školu, naši mě už zpátky do svého života nechtěli...“

Pokračování v dalším čísle

Z <http://sebeposkozovani.ath.cx/> Kristýna Viktorová

Vtipy

- ☺ "Poslechněte pane, jak se tak na vás dívám, vy jste podobný mé ženě. Jako byste jí z oka vypadl, až na ten knír." "Ale já žádný knír nemám!" "Moje žena ano."
- ☺ Sedí takhle partička v jedné putice a hádají se. Vedle ke stolu se posadila už hodně obstarožní dáma. Jeden se otočí a osloví onu dámu: "Madam, vy byste to mohla pamatovat, hádáme se, kdy skončila třicetiletá válka."
- ☺ Pepa si koupil sekačku na trávu a dal se do řeči se sousedem: "Myslím, že než se s tím naučím zacházet, tak občas přejedu na tvůj trávník. Jak daleko jsi ochoten mi to tolerovat?" "No, myslím, že tak sto metrů."
- ☺ "Slyšel jsi to? Harryho žena spadla do vody." "Chudák Harry." "Ano, vytáhli ji." "Chudák Harry."
- ☺ Víte jaký je rozdíl mezi inteligentní blondýnou a Yettim? Yetti už byl prý viděn.
- ☺ Po silnici se řítí automobil. V zatáčce nezvládne řízení, nedobrovolně opouští vozovku a v prudké rychlosti vjíždí do lesa. Přivolaný příslušník vyšetřuje nehodu a obhlíží spoušť: "Když se tak koukám kolem, tak vy ani nejste řidič, ale dřevorubec."
- ☺ Velký hotel na Riviéře. V pravé poledne vystoupí krasavice na nízkou střechu budovy. Svlékne se. Najde si hezké místečko a lehne si na břicho. Po čase přijde číšník: "Madam, tady nemůžete ležet." "Proč ne? Z ulice sem není vidět, jsem za květináči a ležím na břiše." "To je pravda. Jenomže ležíte na skleněné střeše jídelny."
- ☺ Vědci za totality vykopou dvě kostry a určí, že to jsou Cyril a Metoděj. Jen přesně nevědí, který je který. Pošlou obě kostry do Sojuzu, ke specialistům. Za měsíc přijdou vzorky zpátky ve dvou malých krabicích, obě kostry na prášek. V jedné krabici je cedulka "To je Cyril, přiznal se."

Vtipy od Lucky a Šárky (z časopisu Flek)

Děti ve škole píší slohovou práci na téma „Jsem majitelem velké firmy.“ Všechny děti píší, jen Pepíček nepíše. Paní učitelka se ho zeptá, proč nepíše, a Pepíček odpoví: „Čekám přece na sekretářku.“

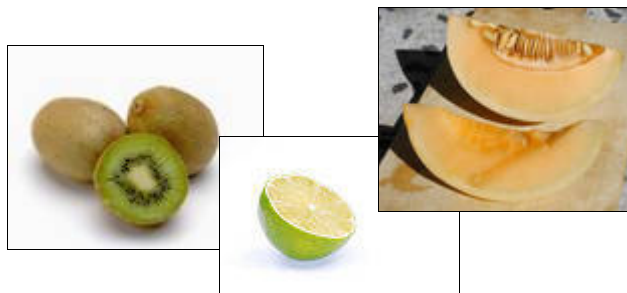
Učitel chemie napsal na tabuli vzorec HNO_3 a vyvolal Pavla, který podřimoval v lavici: "Co je to za vzorec?" "Mno," kóktá Pavel, "mám to na jazyku..." "Proboha, honem to vyplivni, to je kyselina!"

Prázdninový koktejl - Zelený políbek

Budeme potřebovat:

- 8 kiwi
- 1 cukrový meloun
- 4 limetky
- cukr

Postup přípravy:

1. Kiwi oloupeme a nakrájíme nadrobno. Cukrový meloun zbavíme jader a pokrájíme na malé kousky. Oloupané limetky rozdrtíme.
2. Ovoce rozmixujeme s ledovými kostkami a s cukrem.

Z <http://serousci.blog.cz/rubriky/pro-deticky> Angelika

Hádanky

1. Jaký je rozdíl mezi školou a vězením?
2. Víš, čemu se podobá půlka melounu?
3. Je to černo-bílé a ťuká to po stěně. Co je to?
4. Má to tvar postavy, je to průhledné a nahoře to má barevný klobouček. Co je to?
5. Je to známá postava, objevuje se ve filmu a v knížkách, je pruhovaný a vždy veselý. Co je to?
6. Víš, proč má pes ocas?
7. Je to černo-bílé a hodně mazlivé. Co je to?

Řešení

7.

3. Moucha s nohou v sádře.

1. Žádný, sedíš a nevíš za co.

4.

2. Druhé půlce.

5.

6. Aby se nepřevrátil, když vyplázne jazyk.

Lucie Stará, Šárka Říhová